

CONDIȚIA INDIVIDULUI ÎN LUMEA
MODERNĂ ÎN CONCEPȚIA LUI
D.H.LAWRENCE

Minodora Otilia SIMION¹

Rezumat: Temele de bază ale literaturii moderne, cele de "izolare" și de "relație" în ceea ce a fost considerat o ordine de descompunere morală, reflectă sentimentul de înstrăinare-caracteristică a lumii moderne. Georgienii importanți: D.H.Lawrence, Virginia Woolf și James Joyce au fost interesați nu atât de mult în reflectarea, cu un anumit grad de obiectivitate, a fenomenelor superficiale ale erei mașinii cât de explorarea bogăției psihologice a minții moderne. Proiectate pe fundalul crizei profunde a epocii moderne operele lor dezvăluie ororile vieții domestice în Anglia, despoticii pater familia, femeile complet domesticite ale vremii, suprimarea impulsurilor și instinctelor copiilor și adolescenților, mistificarea atât psihologică, cât și fizică cu privire la "faptele de viață", sancțiunile severe privind relațiile extra-maritale și extra-legale. Revolta împotriva virtuților și viciilor domestice ale burgheziei victoriene este evidentă în romanele lui D.H.Lawrence. Răzvrătirea lui împotriva convenționalismului vieții secolului al douăzecilea britanic l-au dus în direcția unei atitudini oarecum anti-intelectuală.

Cuvinte cheie: modern, psihologic, drama, suflet, spiritual, senzual

Revolta împotriva virtuților și viciilor domestice ale burgheziei victoriene este evidentă în romanele lui D.H.Lawrence. Răzvrătirea lui împotriva convenționalismului vieții secolului al

THE CONDITION OF THE
INDIVIDUAL IN THE MODERN
WORLD IN D.H.LAWRENCE'S VIEW

Minodora Otilia SIMION²

Abstract: The basic themes of modern literature, those of "isolation" and of "relationship" within what has been considered a decaying moral order, reflected the sense of alienation-characteristic of the modern world. The major Georgians: D.H.Lawrence, Virginia Woolf and James Joyce were interested not so much in reflecting, with some degree of objectivity, the superficial phenomena of the machine age as with exploring the psychological richness of the modern mind. Projected on the background of the profound crisis of the modern age, their works unveils the horrors of Victorian domestic life in England, the despotic pater familias, the completely domesticated Victorian female, the suppression of normal childish and adolescent impulses and instincts, the mystification, both psychological and physical concerning the "facts of life", the severe penalties on extra-marital and extra-legal sexual relationships. The revolt against the domestic virtues and vices of the Victorian bourgeoisie is obvious in D.H.Lawrences' novels. His rebellion against the conventionalism of the 20th century British life carried him far in the direction of a somehow anti-intellectual attitude.

Keywords: modern, pshychological, drama, soul, spiritual, sensual

The revolt against the domestic virtues and vices of the Victorian bourgeoisie is obvious in D.H.Lawrences' novels. His rebellion against the conventionalism of the 20th century British life carried him far in the

¹ Lector Dr., Universitatea "Constantin Brâncuși" din Târgu-Jiu, Romania

² Lecturer Phd., "Constantin Brâncuși" University of Târgu-Jiu, Romania

douăzecilea britanic l-au dus în direcția unei atitudini oarecum anti-intelectuală și l-au condus la formularea de teorii despre fenomene fizice și biologice, care cu siguranță ar fi părut ciudată chiar și pentru oamenii de știință contemporani lui.

Pentru D.H.Lawrence drama societății moderne este cauzată de separarea omului de elemente care sunt consubstanțiale cu natura sa proprie, elemente integrate în cultura omului primitiv și total recunoscute de către aceștia. Așa-numitul său "primitivism" implică o întoarcere la acele valori și convingeri, prin care omul ar trebui să fie reintegrat în circuitele naturale, sociale și cosmice de care aparține. Individul pare a fi divizat într-un conflict chinuitor între laturile spirituale și organice ale personalității sale.

Prin urmare cele două planuri de bază sunt cel inferior sau senzual și cel superior sau cel spiritual și Lawrence subliniază dezvoltarea în exces a acestuia din urmă și o suprimare a primului în societatea modernă.

Teoria lui era că, din cauza colapsului centrilor voluntari, omul trăiește mult prea mult din centrul simpatetic, fapt care duce la slăbiciunea trupului și spiritului. În eseuul său, *Fantasia inconștientului*, Lawrence îl respinge pe Freud în principal, dar el folosește termenul său de inconștient, deoarece cuvântul "suflet" s-a discreditat.

În primul domeniu al conștiinței umane-primul plan al inconștientului localizăm patru mari centri spontani, doi în jos de diafragmă, doi mai sus. Acești patru centri controlează cele patru mari organe. Funcțional și psihic în același timp, acesta reprezintă prima lor dualitate polară."(Draper, 1964) Mai târziu, el a stabilit noi polarități: "Diviziunea orizontală a diafragmei împarte omul pentru totdeauna în dualitatea lui individuală, dualitatea omului superior și inferior, cele două mari organisme de conștiință și funcție superioară și inferioară."(Draper, 1964) Tocmai această polaritate dă naștere la o filosofie întreagă a educației și relațiilor sexuale și de societate,

direction of a somehow anti-intellectual attitude and led him to the formulation of theories about physical and biological phenomena which would have certainly seemed strange even to his contemporary scientists.

For D.H.Lawrence the drama of modern society is caused by man's separation from elements which are consubstantial to his own nature, elements integrated in the culture of primitive people and fully acknowledged by them. His so-called "primitivism" implies a return to those values and beliefs through which man should get reintegrated in the natural, social and cosmic circuits to which he belongs. The individual seems to be split into a tormenting conflict between the spiritual and organic sides of his personality. Consequently the two basic planes of being are the lower one or the sensual and the upper one or the spiritual and Lawrence points to an overdevelopment of the latter and a suppression of the former in modern society. His theory was that, because of the collapse of the voluntary centres, man lived far too much from the upper sympathetic centers, which resulted in his feebleness of body and spirit.

In his essay, *Fantasia of the Unconscious*, Lawrence rejects Freud in the main but he uses his term of the unconscious because the word "soul" has fallen into disrepute:

On the first field of human consciousness-the first plane of the unconscious we locate four great spontaneous centres, two below the diaphragm, two above. These four centres control the four great organs. Functional and psychic at once, this is their first polar duality."(Draper, 1964)

Later, he established further polarities: "The horizontal division of the diaphragm divides man forever into his individual duality, the duality of the upper and lower man, the two great bodies of upper and lower consciousness and function."(Draper, 1964) It is this very polarity that gives rise to a whole philosophy of education and sexual and

viselor și legăturii omului cu universul însuși. De asemenea, oferă indicii generale de a trai cu succes și sugerează cum un bărbat descoperă polarizarea în femeie și cum el trebuie să se asocieze cu alți oameni într-o activitate conștientă.

Având sugestii profunde din "tot felul de cărți științifice", de la Yoga și Platon și St.John, Evanghelie și filosofi greci timpurii ca Heraclit până la Fraser și a sa carte *Creanga de aur*, Freud și Frobenius și chiar din Upanishadele (prin Mme Blavatsky și Teosofia ei), lucrările sale teoretice asupra inconștientului (incluzând, de asemenea, eseul *Psihanaliza și inconștientul*) reprezintă cadrul adecvat pentru romanele, povestirile și chiar și pentru poemele sale.

Intenția lui Lawrence a fost doar aceea a unei inițieri în primii termeni dintr-o cunoaștere uitată. Dar el însuși mărturisește:

"Nu am nici o dorință pentru a aduce la viață regii sau înțelepții morți. Nu eu trebuie să fiu acela care să aranjeze fosile și să descifreze hieroglif. Nu aș fi putut face-o chiar dacă aș fi vrut. Dar pot face altceva, sufletul trebuie să fie inspirat de relievele pe care oamenii noștri de știința le-au adunat atât de minunat din trecutul uitat, și din aceasă inspirație s-a dezvoltat o nouă rostire vie. Scânteia este din înțelepciunea apusă, dar focul este viața"(Lawrence, 1938)

Scopul declarat al misiunii sale a fost nimic mai mult decât a restabili valoarea vieții, și primul său scop a fost de a redescoperi sau retrezi sensibilitatea primară umană.

Eforturile sale au adus o reevaluarea implicită a sensurilor existenței în funcție de sensibilitatea omului modern. Potrivit atitudinii sale vitaliste, neoromantice, față de viața în mare măsură îmbogățită prin influențele noi ale filosofiei lui Bergson și teoriile psihoanalitice al lui Freud- omul a fost situat în centrul universului. Individul a devenit realitate esențială și el a fost

societal relationships, of dreams and of man's relation to the universe itself. It also provides general clues to successful living and suggests how a man finds polarization in a woman and how he must associate with other men in a purposeful activity.

Bearing deep suggestions from "all kinds of scholarly books", from the Yoga and Plato and St.John, the Evangel and the early Greek philosophers like Heraklites down to Fraser and his *Golden Bough*, Freud and Frobenius and even from the Upanishads(through Mme Blavatsky and her theosophy), his theoretical work on the unconscious(also including the essay *Psychoanalysis and the Unconscious*) is the proper background for his novels, short-stories and even for his poems.

Lawrence's intention was only that of stammering out the first terms of a forgotten knowledge. But he confesses himself:

"I have no desire to revive the dead kings or dead sages. It is not for me to arrange fossils and decipher hieroglyphic phrases. I couldn't do it if I wanted to. But then I can do something else-the soul must take the hint from the relics our scientists have so marvelously gathered out of the forgotten past, and from the hint developed a new living utterance. The spark is from dead wisdom, but the fire is life."(Lawrence, 1938)

The declared purpose of his mission was nothing less than to restore the value of life, and his first goal was to rediscover or reawaken the primary human sensibility. His endeavours brought about an implicit reevaluation of the meanings of existence according to the sensibility of the modern man. According to his vitalistic, Neo Romantic attitude towards life-largely enriched by the new influences of Bergson's philosophy and the pscho-analytical theories of Freud-the man was situated in the centre of the universe. The individual became the essential reality and he was a dynamically connected being to the Universe and to the other planets. D.H.Lawrence tried to rescue him and restore

dinamic legat de Univers și de celălalte planete. D.H.Lawrence încercat să-l salveze și să restabilească statutul său în mediul său social și natural și în ordinea cosmică.

Cele două direcții esențiale în viața psihică individuală sunt extinse asupra universului însuși. Ca parte integrantă a sistemului cosmic, există o supraaccentuarea a apartenenței omului la natură și la caracterul lui biologic ca ființă naturală. Viața însăși se bazează pe relația omului cu mediul său social și cu universul natural. Contrastul între viața în natură și viața în mediul industrial modern este uriaș; instinctul și gândul, intuiția și rațiunea sunt, de asemenea, așezate în perechi antinomice.

Mai mult decât atât, dezvoltarea în exces a laturii intelectuale a personalității umane conduce la imposibilitatea persoanei de a folosi energia proprie și forța sa dinamică. În cadrul acestor perechi antinomice, mintea întruchipează inamicul care "uraste puterea întunecată a sângelui". "Sufletul arhaic" (așa cum Klages numește celălalt termen al opoziției) este aproape anihilat în civilizația occidentală. În opinia lui Lawrence, lumea modernă trece printr-o perioadă de criză ce duce la moarte, cauzate de separarea omului de universul natural și epuizarea izvoarelor vieții.

Hiperstimularea planului spiritual și negarea celui "senzual" reprezintă asaltul asupra lumii occidentale moderne. D.H.Lawrence a fost un oponent înverșunat al idealurilor creștine de iubire și de bunăvoință, nu din înclinație sadică spre violență și ură, ci pentru că el credea ca acestea sunt idealuri limitate, catastrofal acceptate de către oameni în ansamblu și asta în ciuda faptului că comportamentul uman arătat în mod constant această acceptare ca fiind ipocrită.

Cu toate acestea, el nu a fost nereligios. El descria religia lui ca o credință în sânge, în trup ca fiind mai înțelept decât intelectul" (Lawrence, 1938). Această declarație, care vine dintr-o scrisoare, nu ar trebui luată ca expresie a religiei lui

his status in his social and natural medium and in the cosmical order.

The two essential directions in the individual psychic life are extended over the universe itself. As an integrating part of the cosmic system, there is an overemphasis of man's belonging to nature and his biological character as a natural being. Life itself is based upon man's relationship with his social medium and the natural universe. The contrast between life in nature and life in the modern industrial environment is tremendous; instinct and thought, intuition and reason are also set in antinomic pairs.

Moreover, the overdevelopment of the intellectual side of the human personality leads to the individual's impossibility of making use of his own energy and dynamical force. Within these antinomic pairs, the mind embodies the enemy who "hates the dark power of the blood". The "archaic soul" (as Klages calls the other term of the opposition) is almost annihilated in the Western civilization. In Lawrence's view, the modern world is passing through a period of crisis leading to death, caused by man's separation from the natural universe and the exhaustion of the springs of life.

Overstimulation of the "spiritual" and denial of the "sensual" are the besetting of the modern western world. D.H.Lawrence was a bitter opponent of the Christian ideals of love and benevolence, not out of sadistic inclination to violence and hate, but because he believed them to be limited ideals, catastrophically accepted by men as whole and complete-and this despite the fact that human conduct constantly revealed this acceptance as hypocritical.

However, he was not irreligious. He described his religion as a belief in the blood, "the flesh as being wiser than the intellect" (Lawrence, 1938). This statement, which comes from a letter, should not be taken as a carefully considered expression of Lawrence's religion. It emphasizes the already mentioned theory of polarity in which "the intellect is only a bit and a bridle" and becomes dangerously

Lawrence. Ea pune accentul pe teoria menționată deja a polarității în care "intelectul este doar un căpăstru" și devine periculos de tiranic dacă îi este permis să conducă modelul vieții omului. Viata omului este doar o parte din vitalitatea pentru totdeauna a întregului univers cu care "sângele și carnea" sunt imediat în contact. Actul sexual este o parte importantă a credinței lui Lawrence, pentru că el anihilează conștiința mentală și reînnoiește atât bărbatul cât și femeia prin restabilirea acestui contact cu sursa vieții extra-umane.

Van der Leew în studiul său *Religie în domeniul științei și manifestare* subliniază acest fenomen de desacralizare: "Noi - în cultura noastră, vrea el să spună - nu facem legătura ideilor religioase nici cu lipsa profundă de înțelegere între bărbat și femeie, nici cu minunea descoperirii lor reciproce; pentru noi atât evitarea cât și comuniunea sunt în mod egal, concepții lumești". (Leeuw, 1948)

Mircea Eliade confirmă observația lui Van der Leeuw în *Modele de religie comparativă*: "Într-adevăr una din diferențele majore ce separă oameni din culturile timpurii de oameni de astăzi este exact incapacitatea totală a acestora din urmă de a-și trăi viața lor organică (în special în ceea ce privește sexul și nutriția) ca o Taina". Psihanaliza și materialismul istoric văd ca o confirmare sigură a tezelor lor rolul important jucat de sexualitate între popoarele aflate încă în stadiul etnologic. Ceea ce ei au pierdut, însă, este modul cum sunt cu totul diferite de sensul lor modern valoarea și chiar și funcția de erotism. Pentru omul modern ele sunt pur și simplu acte fiziologice, în timp ce pentru omul primitiv sunt o împărtășanie, o ceremonie prin care se comunică cu forța ce reprezintă viața însăși. "Această forță și această viață sunt pur și simplu exprimarea realității fundamentale, și astfel de acțiuni elementare pentru omul primitiv au devenit un rit care va ajuta omul să abordeze realitatea, să se strecoare el însuși în Ființă, să se elibereze

tyrannical if allowed to dictate the pattern of man's life.

Man's life is only a portion of the forever mysterious vitality of the whole universe with which "the blood and the flesh" is immediately in contact. Sexual intercourse is an important part of Lawrence's belief because it momentarily annihilates mental consciousness and renews both man and woman by restoring this contact with extra/human source of life.

Special emphasis is laid on this relationship between man and woman, devoid of its primary significance in our civilization.

Van der Leew in his study *Religion in science and Manifestation* points to this phenomenon of desacralization: "We - in our culture, he means - connect religious ideas with neither the profound lack of understanding between man and woman, nor with the marvel of their mutual discovery; to us both avoidance and community are equally mundane conceptions." (Leeuw, 1948)

Mircea Eliade confirms Van der Leeuw's observation in his *Patterns of Comparative Religion*: "Indeed one of the major differences separating the people of the early cultures from people today is precisely the utter incapacity of the latter to live their organic life (particularly as regards sex and nutrition) as a sacrament".

Psychoanalysis and historical materialism have taken as surest confirmation of their theses the important part played by sexuality among peoples still at the ethnological stage. What they have missed, however, is how utterly different from their modern meaning are the value and even the function of eroticism among the peoples. For the modern man it is simply a physiological act, whereas for primitive man it is a sacrament, a ceremony by means of which he communicated with the force which stood for Life itself.

"This force and this life are simply expressions of ultimate reality, and such elementary actions for the primitive became a rite which will assist man to approach reality,

de acțiuni care sunt doar automate (fără rațiune sau înțeles), de schimbare, de profan, din neant."(Eliade, 1958)

Filozofia "arhaică" lui Lawrence asupra iubirii trădează aspirația lui pentru totalitate umană. Teoria lui idealistă provine din *Simpozionul* lui Platon și mitul faimos al ființei umane totale, ulterior împărțită în două jumătăți care se caută una pe cealaltă pentru totdeauna și foarte rar se întâlnesc. Dragostea păstrează semnificația platonicească de "dorința a întregului" și de "căutare a întregului", având în vedere imaginea originară a ființei androgine. Sexul este doar restul din această separare străveche și, implicit, mijlocul de reconstruire a acestei totalități primare. Atitudinea lui Lawrence față de sexe este, în esență, dualistă și teoria sa de dualitate ar putea aminti cititorilor de studiu lui Otto Weiniger *Sex și caracter*. Atât pentru Lawrence și pentru Weiniger, masculinitatea și feminitatea sunt totale, dar, spre deosebire de cele din urmă, Lawrence nu va recunoaște în teoretizarea lui că bărbații și femeile adevărate împărtășesc aceleași caracteristici de sex opus. El recunoaște existența bărbați efeminați și a femeilor amazoniene, dar pe aceștia îi consideră o pervetire a separării fizice a sexelor. Creatorul lui Ursula și Gudrun în *Curcubeul și Femei îndrăgostite*, personaje care probabil, mai mult decât oricare altele în ficțiunea secolului XX, sunt profunde explorări ale feminității moderne este, printre cei mai conservatori dintre reacționari atunci când vine vorba de locul femeii în societate:

"Desigur o femeie ar trebui să-și păstreze propria ei pozitivitate emoțională naturală", admite el, "dar apoi omul trebuie să-și păstreze propria pozitivitatea a ființei, de acțiune, acțiune dezinteresată, masculină, care nu este dedicată dezvoltării femeii" (Draper, 1964) Odată ce bărbatul abandonează tabăra sa de pozitivitate sinceră, pasionată, responsabilitatea sa supremă de a-și împlini propriul suflet fără a ține seama de femeie în această

to wedge himself into Being, by setting himself free from merely automatic actions (without sense or meaning), from change, from the profane, from nothingness."(Eliade, 1958)

Se pune un accent deosebit pe relația dintre bărbat și femeie, golită de semnificația primară în civilizația noastră.

Lawrence's "archaic" philosophy of love betrays his aspiration for human totality. His idealistic theory originates in Plato's Symposium and the celebrated myth of the total human being, later on divided into two halves that were forever looking for one another and very seldom they met again. Love retains the Platonic significance of "desire of the whole" and "pursuit of the whole", bearing in mind the originary image of the androgynous being. The sex is only the remainder of this ancient separation and, implicitly, the means for reconstructing this primary totality. Lawrence's attitude towards the sexes is essentially dualistic and his theory of duality might remind readers of Otto Weiniger's study *Sex and Character*. Both for Lawrence and for Weiniger, maleness and femaleness are total but, unlike the latter, Lawrence will not concede in his theorizing that actual men and women share characteristics of the opposite sex. He grants the existence of effeminate men and Amazonian women, but these he regards as perversives of the natural separation of the sexes.

The creator of Ursula and Gudrun in *The Rainbow* and *Women in Love*, characters who perhaps, more than any others in the twentieth century fiction, are profound explorations of modern femininity is, among the most conservative of reactionaries when it comes to the question of woman's place in society:

"Of course a woman should stick to her own natural emotional positivity", he admits, "but then man must stick to his own positivity of being, of action, disinterested, non-domestic, male action, which is not devoted to the increase of the female"(Draper, 1964)

responsabilitate principală față de propriul său suflet profunde, o dată ce bărbatul abandonează această puternică cetate a propriei divinități autentice, femeia vine și preia sceptrul. Aceste trimiteri la "poli" și "pozitivitate" sunt parte a dezvoltării lui Lawrence a noțiunii de dualitate în teoria sa elaborată a "polarității". Acest lucru implică o fiziologie oarecum ciudată în care centrii "simpatetici" și "voluntari sau asertivi" există în mai mare sau mai mică măsură în organismul uman, cunoscute ca planuri "senzuale" și "spirituale". Circuitele sunt stabilite între acești centri și de dezvoltarea adecvată, naturală a centrilor și de circuitele dintre ele depinde starea de sănătate a psihicului uman. "Adevăratul scop al educației este dezvoltarea deplină și armonioasă a celor patru moduri primare de conștiință" (Lawrence, 1933), nu stimularea centrilor superiori asociați cu "conștiința mentală", în detrimentul centrilor mai animalice, mai "senzuali".

De aceea, teoria ideală este aceea de întregire a ființei, care pare să depindă, nu pe un compromis, sau chiar o cooperare înțeleaptă între cap și inimă, ci pe o opoziție dinamică și un flux electric de energie între poli într-o ființă umană sau între "individul însuși și alte persoane implicate în viața lui; sau între el și mediul lui, uman, fizic, geografic". (Lawrence, 1933) Aceasta înseamnă că Lawrence pledează nu numai pentru stabilirea unui echilibru interior între planul spiritual și cel instinctual, ci și, de asemenea, pentru o reajustare a poziției omului în societate așa încât să aibă pe lângă existența în conformitate cu natura particulară a sufletului cuiva, o activitate psihică dinamică ce înseamnă, de asemenea, o polaritate dinamică între indivizii.

Deși Lawrence a fost atacat destul de des de criticii contemporani lui pentru "obscenitatea" unora dintre operele sale literare, (așa cum el însuși declară în eseul său *Pornografie și obscenitate* sau în Prefața la romanul lui *Amantul doamnei Chatterley*), el s-a opus intens promiscuității și

Once man vacates his camp of sincere, passionate positivity, disinterested being, his supreme responsibility to fulfil his own soul not taking woman into account at all in this primary responsibility to his own deepest soul, once man vacates this strong citadel of his own genuine divinity, then in comes woman who picks up the scepter. These references to "poles" and "positivity" are part of Lawrence's development of his basic notion of duality into his elaborate theory of "polarity". This involves a somewhat odd physiology in which "sympathetic" centres and "voluntary or assertive" centres exist at higher and lower levels in the human body known as "sensual" and "spiritual" planes. Circuits are set between these centers, and upon the proper, natural development of the centers and on the circuits between them depends the health of the human psyche.

"The true goal of education is the full and harmonious development of the four primary modes of consciousness" (Lawrence, 1933), not the stimulation of the upper centers associated with "mental consciousness", at the expense of the more animal, "sensual" centers. That is why, the ideal informing theory is that of wholeness of being, which is seen to depend, not on a compromise, or even a wise cooperation between head and heart, but on a dynamic opposition and vivid electric flow of energy between the poles within one human being or between "the individual himself and other individuals concerned in his living; or between him and his immediate surroundings, human, physical, geographical." (Lawrence, 1933) It means that Lawrence pleads not only for the establishment of an inner equilibrium between the spiritual plane and the instinctual one but also for a re/adjustment of man's position in society and nature so that besides living in accordance with one's peculiar soul nature, a dynamic psychic activity also means a dynamic polarity between the individuals.

Although Lawrence was quite often attacked by his contemporary critics for the "obscenity" of some of his literary works, (as

considerării sexului ca "distracție". El nu vrut ca sexul să fie vulgarizat sau degradat. El l-a sacralizat, l-a transformat în Erosul misterelor sacre. „Vina” lui a fost că el nu înțelegea că a-l face sacru însemna să-l facă tabu. Antiintellectualismul lui, apelul său la sânge, respingerea științei, tiradele lui împotriva banilor și a mașinii, dorința lui patetică de experiență pură -acestea au drept sursă dorința sa de integrare și o atitudine sacră față de viață. Civilizația aduce cu sine diferențierea progresivă. Și dacă acest lucru nu este o generalizare istorică valabilă pentru toate culturile, acesta este valabil pentru cultura noastră: munca devine profană; arta, știința și filozofia au modul lor de existență; și religia, care anterior a dominat toată viața omului, acum este forțată să concureze pentru sufletul omului cu activitățile care au devenit autonome și profane, și trebuie să se mulțumească cu o mică parte din energia omului.

Unul dintre înțelesurile pe care religia sângelui a avut-o pentru Lawrence, abordarea sacră a vieții, conservarea misterului existenței la care omul modern este orb sau îl ignoră, are la rădăcină nevoia de integrare. Fiind treptat înstrăinat de rădăcinile vieții, stadiul actual al minții individului este acela de anxietate în fața efectelor sociale și mentale ale civilizației mediului urban, precum și al existenței comercializării. În viziunea lui Lawrence, auto-cunoașterea, integrarea și împlinirea în sensul său creativ, sunt singurele moduri posibile de a realiza o semnificație majoră pentru existența individului..

Bibliografie:

Blamires, Hary, *O scurtă istorie a literaturii engleze*, Routledge, 1984
Carter, Ronald, McRae, John, *Istorie Routledge a literaturii din Anglia, Marea Britanie și Irlanda*, Routledge, 2001

he himself declares in his essay *Pornography and Obscenity* or in the Preface to his novel *Lady Chatterley's Lover*), he was intensely opposed to promiscuity and to the taking of sex as "fun". He would not have sex vulgarized or degraded. He would sacramentalize it, turn it into the Eros of the sacred mysteries. His "fault" was that he did not see that to make it sacred was to make it taboo. His anti-intellectualism, his appeal to the blood, his rejection of science, his blasts against money and the machine, his pathetic longing for pure experience-these have their source in his yearning for integration and for a sacramental attitude towards living.

Civilization brings about progressive differentiation. And if this is not a historical generalization valid for all cultures, it holds for ours: work becomes profane; art, science and philosophy each go their way; and religion, which earlier ruled the whole of man's life, is now forced to compete for man's soul with activities that have become autonomous and profane, and must resign itself to be satisfied with a small part of man's energy. One of the meanings the religion of the blood had for Lawrence, the sacramental approach to life, the preservation of the mystery of existence which modern man is blind to or ignore, has at its root the need for integration. Having been gradually estranged from the roots of life, the present state of mind of the individual is that of anxiety in front of the social and mental effects of the urbane civilization and of the commercializing existence. In Lawrence's view, self-knowledge, integration and fulfillment in its creative meaning, are the only possible ways of acquiring a major significance for his existence.

Bibliography:

Blamires, Hary, *A Short History of English Literature*, Routledge, 1984
Carter, Ronald, McRae, John, *The Routledge History of Literature in England, Britain and Ireland*, Routledge, 2001

- Draper, Ronald P, *D.H.Lawrence*, Twayne Publishers Inc.,1964
- Fraser, G.S.,*Scriitorul modern și lumea lui*, Penguin Books Ltd, Hardsmondsworth, 1967
- Freud, Sigmund, *Introducere în psihanaliză*, Editura didactică și pedagogică, București, 1980
- Lawrence, D.Herbert, *Scrisorile lui D.H.Lawrence*, The Albatross, Leipzig,,1938
- Platon, *Symposium*
- În *Dialogurile lui Phaedrus*, Clarendon Press, 1892, vol I
- Pritchard, R.E., *D.H. Lawrence, corpul întunericului*, University of Pittsburg Press, Pittsburgh, 1971
- Sanders, Andrew, *Scurtă istorie a literaturii engleze*, Clarendon Press, Oxford, 1997
- West Paul, *Romanul modern*, Hutchinson University Library, london, 1963, vol I
- Draper, Ronald P, *D.H.Lawrence*, Twayne Publishers Inc.,1964
- Fraser, G.S., *The Modern Writer and his World*, Penguin Books Ltd, Hardsmondsworth, 1967
- Freud, Sigmund, *Introducere în psihanaliză*, Editura didactică și pedagogică, București, 1980
- Lawrence, D.Herbert, *The Letters of D.H.Lawrence*, The Albatross, Leipzig,,1938
- Platon, *Symposium in The Dialogues of Phaedrus*, Clarendon Press, 1892, vol I
- Pritchard, R.E., *D.H. Lawrence, Body of Darkness*, University of Pittsburg Press, Pittsburgh, 1971
- Sanders, Andrew, *The Short History of English Literature*, Clarendon Press, Oxford, 1997
- West Paul, *The Modern Novel*, Hutchinson University Library, london, 1963, vol I